

SABBATO

Ante Dominicam secundam
Novēbris.

Ad Magnificat, Antiphona.
Aspice Dōmine, quia facta
est desolata civitas plena di-
vitiis, sedet in tristitia dō-
mina Gentium, non est qui
consolētur eam, nisi tu Deus
noster.

Si Novēber habeat quin-
que Dominicas, tunc secūda
Dominica legūtur se-
quentes Lectiōnes de Eze-
chiēle: si verō habuerit tan-
tum quatuor, Dominica secūda
legētur liber Danielis
pōstus in tertia Dominica,
& Sabbato ad Magnificat
dicētur Antiphona. **Muro**
uo. 28r. & duobus sequēti-
bus Dominicis leguntur
Prophētae minores.

DOMINICA II.
Novēbris.

In primo Nocturno.
De Ezechiele Prophēta.

Lectio j. Cap. 21.

ET factus est sermo Dō-
mini ad me, dicens:
Fili hominis pone faci-
em tuam ad Jerusalem,
& stilla ad sanctuaria, &
prophēta contra humum Is-
rael. Et dices terrae Israel:
Haec dicit Dōminus Deus:
Ecce ego ad te, & eji-
ciam gladium meum de va-
gina sua, & occidam in
te justum & impium. Pro
eo autem quod occidi in
te justum & impium, id-

circo egredietur gladius
meus de vagina sua ad om-
nem carnem ab Austro us-
que ad Aquilonem: ut sciat
omnis caro quia ego Dō-
minus eduxi gladium meum
de vagina sua irrevocabi-
lem.

¶ Vidi Dōminum sedētem
super solum excelsum
& elevatum: & plena erat
omnis terra majestate ejus:
¶ Et ea quae sub ipso erant,
replebant templum. ¶ Se-
raphim stabant super illud:
sex alae uni, & sex alae al-
teri. Et ea.

Lectio ij.

Et tu fili hominis in-
gemisce in contritiōne
humbōrum, & in amaritu-
dinibus ingemisce coram
eis. Cumque dixerint ad te:
Quare tu gemis? dices, Pro
audacia: quia venit, & ta-
bescit omne cor, & dis-
solventur universae manus,
& infirmabitur omnis spi-
ritus, & per cuncta gē-
nua fluent aquae: ecce ve-
nit, & fiet, ait Dōminus
Deus. Et factus est sermo
Dōmini ad me, dicens:
Fili hominis prophēta, &
dices: Haec dicit Dōminus
Deus: Loquere: Gladius,
gladius exacutus est, &
limatus. Ut cedat victimas,
exacutus est: ut splēndeat,
limatus est: qui movet scep-
trum filii mei, succidisti om-
ne lignum. Et dedi eum ad

le-

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Hiero-
nyimi Presbyteri in Eze-
chiēlem Prophētam.

Lib. 7. in Ezech. cap. 21.

Lectio iv.

Quia supra dixerat: Is-
pici dicunt ad me, Num-
quid non per parabolas
loquitur iste? & apertam
pōpulus flagitabat sententiam:
idcirco id quod Dō-
minus per metaphoram, si-
ve parabolam, & ut alii
vertēre, proverbium, est lo-
cūtus, nunc manifestus lo-
quitur: cactus Nageb, & Da-
ron, & Theman esse Jerusa-
lem, & templum illius, Sancta
Sanctorum, & omnem
terram Judaeae: flammamque
quae combustura sit saltum,
intelligi gladium devoran-
tem, qui eductus sit de va-
gina sua, ut interficiat
justum & impium. Hoc est
enim lignum viride, & lig-
num aridum. Unde & Dō-
minus: Si in ligno, ait,
viridi tanta faciunt, in sicco
quid faciunt?

¶ Super muros tuos Jerusa-
lem constitui custodes. To-
ta die & nocte non tacēbit
laudare nomen Dōmini.
¶ Prædicabunt pōpulis for-
titudinem meam, & annun-
tiant Gēntibus glōriam
meam. **Tota.**

Lectio v.

Primum dixerat: Vatici-
nare, vel stilla ad Aus-
trum,

M 5

trum,

levigandum ut teneatur ma-
nu: iste exacutus est gladius,
& iste limatus est: ut sit
in manu interficientis.

¶ Aspice Dōmine de sede
sancta tua, & cōgita de no-
bis: inclina Deus meus au-
rem tuam, & audi: ¶ Aperi-
o oculos tuos, & vide tribu-
lationem nostram. ¶ Qui
regis Israel intēde, qui
dedicis velut ovem Joseph.
Aperi.

Lectio iij.

Clama & ulula, Fili hō-
minis, quia hic factus
est in pōpulo meo, hic in
cunctis ducibus Israel, qui
fingerant: gladio traditi
sunt cum pōpulo meo, id-
circo plaude super femur,
quia probatus est: & hoc,
cum sceptrum subverterit,
& non erit, dicit Dōminus
Deus. Tu ergo fili hominis
prophēta, & percutē manu
ad manum, & duplicet
gladius, ac triplicet
gladius interfectorum: hic est
gladius occisionis magna,
qui obstupescere eos facit,
& corde tabescere, & mul-
tiplicat ruinas.

¶ Aspice Dōmine, quia
facta est desolata civitas
plena divitiis, sedet in tristitia
dōmina Gentium: ¶ Non est
qui consolētur eam, nisi tu
Deus noster. ¶ Plorans plō-
ravit in nocte, & lacryma
ejus in maxillis ejus. Non
est. Glōria Patri. Non.

274
trum, Africum, & Meridiam, & ad saltum Meridianum. Quod quia videbatur obscurum, & dicta Prophetæ populus nesciebat, secundo ponitur manifestius, saltum Meridianum esse Ierusalem: & omnes infructuosas arbores, ad quarum radices secretis posita sit, intelligi, habitatores ejus, gladiumque inter pretari pro incendio. Tertio jubetur Propheta, ut tacentibus illis, nec interrogantibus cur ista vaticinatus sit, faciat per que interrogetur, & respondeat quæ Dominus locutus est. **¶** Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Domine, & armis tuæ potentie protege nos semper: **¶** Libera Domine Deus Israel clamantes ad te. **¶** Erue nos in mirabilibus tuis, & da gloriam nomini tuo. Libera.

Lectio vj.

Ingemisce, inquit, ejulare non levi voce, nec dolore moderato, sed in contritione lumborum: ut gemitus tuus ex imis visceribus & amaritudine animi profertur. Et hoc facies coram eis, ut cum te interrogaverint, cur tanto gemitu conteraris, & quid tibi mali acciderit, ut sic ingemiscas: tu eis meo sermone respondeas: Idcirco plango, & dolorem cordis mei dissimulare non valeo, quia auditus, qui

semper meis auribus insonderat, opere complectitur & venit, imminens videlicet Babylonii furentis exercitus: qui cum venerit, & vallaverit Jerusalem, tunc tabesceat omne cor, & dissolvuntur universæ manus: ut occupante pavore mentes hominum, nullus audeat repugnare.

¶ Sustinimus pacem, & non venit: quæsimus bona, & ecce turbatio: cognovimus Domine peccata nostra: **¶** Non in perpetuum obliviscaris nos. **¶** Peccavimus, impie gessimus, iniquitatem fecimus Domine in omnem justitiam tuam. Non in perpetuum. **Gloria Patri.** Non in.

¶ vi. Laudabilis populus, quem Dominus exercituum benedixit dicens: Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israel. **¶** Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. Quem.

¶ vii. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: **¶** Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: **¶** Plena est omnis terra gloria ejus. **¶** Tres sunt qui testimonium dant in celo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. **Gloria Patri.** Plena est.

FE.

FERTIA SECUNDA.

De Ezechiele Propheta.

Lectio i. Cap. 31.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: Fili hominis loquere ad filios populi tui, & dices ad eos: Terra cum induxero super eam gladium, & tulerit populus terre virum unum de novissimis suis, & constitiderit eum super se speculatorem: & ille viderit gladium venientem super terram, & cecinerit buccina, & annuntiaverit populo: audiens autem, quisquis ille est, sonitum buccinæ, & non se observaverit, veneritque gladius, & tulerit eum: sanguis ipsius super caput ejus erit. Sonum buccinæ audit, & non se observavit, sanguis ejus in ipso erit: si autem se custodierit, animam suam salvabit.

¶ Redemte populum suum, & liberavit eum: & venient, & exultabunt in monte Sion: & gaudebunt de bonis Domini super frumento, vino, & oleo: **¶** Et ultra non esurient. **¶** Eratque anima eorum quasi hortus irriguus. Et ultra.

Lectio ii.

Quod si speculatore viderit gladium venientem, & non insonerit buccina, & populus se non custodierit, veneritque gladius,

& tulerit de eis animam: ille quidem in iniquitate sua captus est, sanguinem autem ejus de manu speculatoris requiram: Et tu fili hominis, speculatore dedi te domui Israel: audiens ergo ex ore meo sermoneum, annuntiabis eis ex me. Si me dicente ad impium: Impie, morte morieris: non fueris locutus ut se custodiat impius à via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem ejus de manu tua requiram.

¶ Angustia mihi sunt lindique, & quid eligam ignoro. **¶** Melius est mihi incidere in manus hominum, quam derelinquere legem Dei mei. **¶** Si enim hoc egero, mors mihi est: si autem non egero, non effugiam manus vestras. Melius.

Lectio iij.

Si autem annuntiare te ad impium ut à viis suis converteretur, non fuerit conversus à via sua: ipse in iniquitate sua morietur: porro tu animam tuam liberabis. Tu ergo fili hominis dic ad domum Israel: Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostræ, & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo vivere poterimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dominus Deus: nolo mortem impii, sed

M 6

ut